

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxvii [i.e. vii]. Dantur tamen in vivente formæ partiales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

corporis positi in prædicamento substantiæ.
 Quòd autem viventia dicantur constare corpore & animâ, inanimata verò materiâ & formâ, non est ratio, quòd in viventibus dicitur forma corporeitatis, sed quòd ea consistunt materiâ organizatâ.

VII. Dantur verò in quolibet vivente præter animam seu formam totalem formæ substantiales, partiales, subordinatæ animæ (non tamen propterea sunt accidentia, cum ordinentur ad compositum substantiale, quo inadæquatè tantùm distinguuntur, illa autem est accidens, quod subordinatur substantiæ; seu rei primariò à natura intentæ, et cum ea tanquam subjecto inhæsionis componat rem secundariò à natura intentam) inter se & ab anima realiter distinctæ, quarum singulæ informant diversas partes materiæ, constituuntquè singulas partes heterogeneas corporis organici, & omnes simul unum corpus organicum. Præsupponuntur hæ formæ in materia ante animæ introductionem, (non tamen ideo sunt dispositiones strictè tales, cum ingrediantur intrinsecè rationem viventis) manentquè in ea sola discedente anima, donec & ipsæ corrumpantur,

pantur, succedente illis aliâ formâ totali; nequit enim absquë his formis intelligi corpus organicum, ex quo essentialiter constituitur vivens, utpote cujus anima est actus corporis organici. Non primò per solam materiam primam; hæc enim est incorruptibilis, corpus organicum corruptibile. Non secundò per materiam dispositam & informatam variis accidentibus, aliàs homo essentialiter componetur ex accidentibus, etsi corpus organicum illa connotet in obliquo, dummodò essentialiter constituent illud. Non tertio per materiam informatam animâ; cum corpus organicum sit pars adæquatè condistincta ab anima. Non quartò organizatur corpus per unionem, quæ in diversis materiæ partibus est heterogenea; cur enim hæ partes unionis essent heterogeneæ, cum partes extremorum, quas unit, sint homogeneæ? ad hæc corpus mortuum, utpote carēs unionem cum anima, erit diversum à vivente. (Præterea ubi in diversis partibus ejusdem subjecti reperitur diversorum accidentium, operationum & proprietatum collectio, qualis reperitur in cerebro

corde, osse, carne, ibi bene arguimus, existere
 diversas formas immediatè exigentes illa
 (præsertim si eadem accidètia corruptâ for-
 mâ totali perseverent, uti fit in animali mor-
 tuo) aliàs & potiùs quidem licebit dicere, for-
 mas diversorum suppositorû v. g. auri, ligni
 &c. esse easdem specie, etsi habeant & exi-
 gant proprietates & operationes dissimili-
 mas. Deniq; in morte viventis materia non
 manet absquè omni forma substantiali, neq;
 inducitur etiam forma aliqua cadaveris; quæ
 enim causâ illius? & qua ratione eadem à
 tam contrariis dispositionibus, à quibus
 mors causatur, pendeat? certè jam Ver-
 bum partem substantialem in morte assump-
 sit, quam in resurrectione iterum dimi-
 sit. Nequè ex hac nostra doctrina sequi-
 tur, formam totalem supervenientem ma-
 teriæ jam actuatæ & completæ per formas
 partiales constituere cum ea unum per ac-
 cidens; actuatur siquidem & completur
 materia per dictas formas magis quidem,
 quàm per se complebatur, non tamen com-
 pletur ultimò, sive non statuitur per has
 formas in actu completo non subordina-
 to alteri actui: unde est, quòd lignum
 mor-

mortuum sive materia ligni cum solis formis
 partialibus existens sit quid minùs com-
 pletum, quàm ferrum; quia subordinatur
 animæ vegetativæ: quæ materia non ta-
 men ideo dicenda erit, esse in statu violento,
 cum hic status sit juxta appetitum mate-
 riæ, saltem secundarium, quo appetit in ge-
 nere formam aliquam, sive totalem sive par-
 tialem. Ex eo autem, quòd materia actua-
 ta his formis actuetur ulterius per formam
 totalem, non sequitur quidem, habituras
 se formas has respectu formæ totalis tan-
 quam potentiam, ab eaque verè informan-
 das (docent enim bene plures, formam
 totalem uniri materiæ habenti has formas, &
 non immediatè his formis) nihilominùs
 in eò quoque nihil est absurdi; habent enim
 hæ formæ duplex munus, ut informent,
 & informentur. Sic itaque dabitur secun-
 dum nos corruptio incompleta & non ulti-
 mata, dum in morte viventis materia cum
 his solis formis manet, sine generatione
 immediatè concomitante. Neque nobis
 contrarius est Arist. hic siquidem vult, ani-
 mam esse actum corporis, non constitui-
 vum, sed informativum, vocatque corpus

mortuum respectu vivi æquivocè corpus, non præcisè in ratione corporis organici, sed in ratione instrumenti proximè apti ad actiones vitales eliciendas, sic enim connotat animam.

DISSERTATIO QUINTA

De Unione.

I. **U**NIO est quid distinctum à materia & forma; in productione enim hominis datur actio generativa distincta à productione materiæ & formæ, quæ creatur hujus actionis assignandus est terminus, hic alius esse nō potest, quàm unio. Præterea implicat, rem transire à denominatione reali ad denominationem realem priori contradictoriam; V. G. materiam & animam D. Petri, quæ jam denominantur non unita, transire ad denominationem contrariam & denominari unita, quin pereat, vel de novo ens aliquod producat, nulum autem hęc ens perit; ergo aliquod de novo producit, & hoc aliud non est, quàm unio. Demum possunt materia & forma existere & non uniri, seu separari ab unione. Nequè approximatio est
condi-